

по единъ само човѣкъ; който гони много художества той не бива ни у едно съвършенъ, па и нищо не научва. А който са държи о единъ занаятъ, той ще нахрани и себе и дѣцата си, които облагополучени ще добруватъ и тѣ до нѣкога; пословицата пакъ казва: „който гони два заяка, той не улавя ни едина; който върши двѣ работи, той не скопосва ни една; която овца поддоява три агнета, тя не ще може да отхрани ни едно; който носи двѣ дини подъ една мишница, той не занося удома ни една цѣла.“ Заради това масторъ на много художества, самъ себе си неможе да прихрани, той работи и труди са но сичко му е за лудо, и неговий животъ са свършва съ праздна надѣжда.

Право е речено: *пять художества, десять невозли*; запомни, ти читателю, тѣзи пословица и недѣй залавя много работи, защото оставашъ гладенъ.

ГОВЕДАРЕВАТА ДЪЩЕРЯ.

Юще единъ примѣръ за художеството; а то е че който отъ малка занаятъ не научва, той като испадне най-послѣ и говедаръ става, ако ще би и нѣкой си царь.

Едно врѣме имаше единъ царски синъ, който поиска вода отъ баща си за да отиде самъ да си търси моца, съ която да са ужени. Той распитваше за такава мома, която да бжде не току хубавица, но добра къшовница и разумна ступанка. А баща му, царьтъ, не само че одобри неговото желане, но юще му каза, ако би да са ненамѣри такава дѣвойка въ царството имъ, да отиде въ друго царство да търси като за себе си жена и да ѝ доведе. Тѣй са запжати, придруженъ отъ уйка си и, като обиколихъ почти пълвпната на тѣхното царство, ходѣхъ отъ градъ на градъ и по нѣидѣ си намишувахъ въ села да сглѣдватъ мома; на сѣкждѣ излазяхъ най-хубавитѣ дѣ-